

**Протокол
між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про
внесення змін до Конвенції між Урядом України і Швейцарською
Федеральною Радою про уникнення подвійного оподаткування
стосовно податків на доходи і на капітал та Протоколу до неї, вчинених
у м. Київ 30 жовтня 2000 року**

Уряд України і Швейцарська Федеральна Рада (далі - Договірні Держави),

бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і на капітал та Протоколу до неї, вчинених у м. Київ 30 жовтня 2000 року (далі - Конвенція та Протокол відповідно),

домовились про таке:

Стаття I

Преамбулу Конвенції викласти у такій редакції:

«Уряд України і Швейцарська Федеральна Рада;

бажаючи надалі розвивати взаємні економічні відносини та поглиблювати співробітництво у питаннях оподаткування;

маючи намір укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і на капітал без створення можливостей для відсутності оподаткування або зменшення суми податків шляхом ухилення від сплати податків законним чи незаконним шляхом (у тому числі використання договорів про уникнення подвійного оподаткування з метою отримання податкових пільг, передбачених цією Конвенцією, для непрямої вигоди резидентів третіх Держав);

домовились про таке:».

Стаття II

Підпункт b) (ii) пункту 3 статті 2 «Податки, на які поширюється Конвенція» Конвенції викласти у такій редакції:

«(ii) податок на доходи фізичних осіб».

Стаття III

1. Підпункт а) пункту 1 статті 3 «Загальні положення» Конвенції викласти у такій редакції:

«а) термін «Швейцарія» означає територію Швейцарської Конфедерації, як це визначено її законодавством та відповідно до міжнародного права;».

2. Підпункт і) пункту 1 статті 3 Конвенції викласти у такій редакції:

«і) термін «компетентний орган» означає:

(і) стосовно України – Міністерство фінансів України або його повноважного представника;

(іі) стосовно Швейцарії – Керівника Федерального департаменту фінансів або його повноважного представника;».

3. Пункт 1 статті 3 Конвенції доповнити підпунктом j) у такій редакції:

«j) термін «пенсійний фонд» Держави означає юридичну особу або організацію, створену у Договірній Державі, та яка вважається окремою особою відповідно до законодавства про оподаткування такої Держави та:

(і) яка була створена та функціонує виключно для управління або надання пенсій чи аналогічних пільг фізичним особам та яка регулюється як така юридична особа чи організація такою Державою або одним з її політико-адміністративних підрозділів; або

(іі) яка була створена та функціонує виключно або майже виключно для інвестування коштів в інтересах юридичних осіб або організацій, зазначених у положенні (і).».

Стаття IV

Пункт 1 статті 4 «Резидент» Конвенції викласти у такій редакції:

«1. Для цілей цієї Конвенції термін «резидент Договірної Держави» означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі постійного місця проживання, постійного місцеперебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію та включає таку Державу або будь-який її політико-адміністративний підрозділ чи місцевий орган влади. Проте до цього терміну не відноситься будь-яка особа, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі стосовно доходів, отриманих тільки з джерел в цій Державі або капіталу, розташованого в ній».

Стаття V

1. Статтю 7 «Прибуток від підприємницької діяльності» Конвенції після пункту 6 доповнити новим пунктом 7 у такій редакції:

«7. Договірна Держава не повинна змінювати прибуток, який відноситься до постійного представництва підприємства однієї з Договірних Держав протягом п'яти років після закінчення податкового року, в якому прибуток мав бути віднесений до такого постійного представництва.

Положення цього пункту не застосовуються у випадку вчинення шахрайства або навмисного порушення зобов'язань.».

2. Пункт 7 статті 7 Конвенції перенумерувати на пункт 8.

Стаття VI

Пункт 2 статті 9 «Асоційовані підприємства» Конвенції викласти у такій редакції:

«2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави – і відповідно оподатковує – прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді така друга Держава може вносити відповідні коригування до суми, що стягується в ній з таких прибутків. При визначенні такого коригування інші положення цієї Конвенції мають бути належним чином враховані, а компетентні органи Договірних Держав можуть консультуватися один з одним.».

Стаття VII

Статтю 10 «Дивіденди» Конвенції викласти у такій редакції:

«Стаття 10 Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (інша, ніж товариство), яка безпосередньо володіє щонайменше 10 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в інших випадках.

3. Незважаючи на положення пункту 2, Договірна Держава, резидентом якої є компанія, звільняє від оподаткування дивіденди сплачені цією компанією, якщо фактичним власником дивідендів є уряд другої Договірної Держави, її політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади, центральний банк або пенсійний фонд цієї другої Держави.

4. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування обмежень, зазначених у пунктах 2 та 3.

Пункти 2 та 3 не стосуються оподаткування компанії стосовно прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

5. Термін «дивіденди» при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню як і дохід від акцій, відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14.

7. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або дохід з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються, або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.».

Стаття VIII

1. Пункти 2 та 3 статті 11 «Проценти» Конвенції викласти у такій редакції:

«2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати

5 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, про які йдеться у пункті 1, будуть оподатковуватись лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є фактичний власник процентів, якщо:

а) фактичним власником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади чи центральний банк;

б) проценти сплачуються Державою, в якій такі проценти виникають, або її політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади;

с) проценти сплачуються за позикою, борговою вимогою або кредитом заборгованим, виконаним, гарантованим або забезпеченим цією

Державою або її політико-адміністративним підрозділом, місцевим органом влади або закладом з фінансування експорту.».

2. Пункт 7 статті 11 Конвенції викласти у такій редакції:

«7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.».

Стаття IX

1. Пункти 2 і 3 статті 12 «Роялті» Конвенції замінити пунктом у такій редакції:

«2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним власником роялті є резидент іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 процентів від загальної суми роялті.».

2. Пункти 4-8 статті 12 Конвенції перенумерувати на пункти 3-7.

3. Перенумерований пункт 6 статті 12 Конвенції викласти у такій редакції:

«6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і зобов'язання по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.».

Стаття X

Підпункт а) пункту 1 статті 23 «Усунення подвійного оподаткування» Конвенції викласти у такій редакції:

«а) Якщо резидент Швейцарії одержує доходи чи володіє капіталом, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні, то Швейцарія, з урахуванням положень підпункту б, звільняє від оподаткування такий дохід чи капітал, але може при обчисленні суми податку на дохід чи капітал цього резидента застосовувати ставку податку, яка була б застосована, якщо б звільнений дохід чи капітал не був би звільнений від оподаткування. Проте таке звільнення застосовується до доходів, зазначених у пункті 2 статті 13, лише при наданні доказів фактичного оподаткування такого доходу в Україні».

Стаття XI

1. Пункт 1 статті 25 «Процедура взаємного узгодження» Конвенції викласти у такій редакції:

«1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свою справу до компетентних органів Договірної Держави. Справа повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням Конвенції.».

2. Пункт 3 статті 25 Конвенції доповнити таким реченням:

«Вони також можуть консультуватися один з одним для усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.».

Стаття XII

Доповнити Конвенцію статтею 25а «Арбітраж» у такій редакції:

«Стаття 25а Арбітраж

1. Якщо:

а) відповідно до пункту 1 статті 25 особа подала справу до компетентного органу Договірної Держави на підставі того, що дії однієї або обох Договірних Держав призвели до оподаткування такої особи, що не відповідає положенням Конвенції; та

б) компетентні органи не можуть досягти згоди щодо вирішення цієї справи відповідно до пункту 2 статті 25 протягом трьох років, починаючи з дати початку, зазначеної у пунктах 8 або 9, залежно від обставин (за винятком випадків, коли до закінчення такого періоду компетентні органи Договірних Держав погодилися на інший період стосовно цієї справи та повідомили особу, яка подала справу, про таку угоду),

будь-які невирішені питання, що виникають у цій справі, якщо особа просить про це у письмовій формі, будуть передані на арбітраж у спосіб, описаний у цій статті, згідно з будь-якими правилами або процедурами, узгодженими компетентними органами Договірних Держав відповідно до положень пункту 10.

2. Якщо компетентний орган призупинив процедуру взаємного узгодження, зазначену в пункті 1, з тієї причини, що по справі стосовно одного чи декількох питань очікується рішення суду або адміністративного трибуналу, відлік періоду, передбаченого підпунктом в пункту 1, припиняється, до винесення остаточного рішення судом чи адміністративним трибуналом, або доки справа не буде призупинена чи відкликана. Крім того, якщо особа, яка подала справу, та компетентний орган погодилися призупинити процедуру взаємного узгодження, відлік періоду, передбаченого підпунктом в пункту 1, припиняється до моменту скасування призупинення.

3. Якщо обидва компетентні органи погоджуються, що особа, якої безпосередньо стосується справа, не надала своєчасно будь-яку додаткову суттєву інформацію, яка вимагається будь-яким компетентним органом після початку періоду, передбаченого підпунктом б пункту 1, період, передбачений підпунктом б пункту 1, продовжується на строк, який дорівнює періоду, що починається з дати, коли вона була запитана, і закінчується датою надання такої інформації.

4. а) Арбітражне рішення стосовно питань, переданих на арбітраж, виконується за взаємною згодою щодо справи, зазначеної в пункті 1. Арбітражне рішення є остаточним.

б) Арбітражне рішення є обов'язковим для обох Договірних Держав, за винятком таких випадків:

(і) якщо особа, якої безпосередньо стосується справа, не приймає взаємну угоду про виконання арбітражного рішення. У такому випадку справа не підлягає подальшому розгляду компетентними органами. Взаємна згода про виконання арбітражного рішення у справі вважається неприйнятною особою, якої безпосередньо стосується справа, якщо будь-яка особа, якої безпосередньо стосується справа, протягом 60 днів після дати повідомлення такої особи про взаємну згоду, відкликає всі питання, вирішені за взаємною згодою про виконання арбітражного рішення, з розгляду будь-яким судом або адміністративним трибуналом або іншим чином припиняє будь-який судовий чи адміністративний процес, за яким очікується рішення стосовно таких питань, у спосіб, який відповідає такій взаємній згоді.

(іі) якщо остаточним рішенням судів однієї із Договірних Держав арбітражне рішення визнане недійсним. У такому випадку запит про розгляд справи у арбітражі згідно з пунктом 1 вважається ненаданим, і арбітражний процес вважається таким, що не був проведений (крім цілей пунктів 15, 16 та 19). У цьому випадку може бути наданий новий запит про розгляд справи у арбітражі, крім випадків, коли компетентні органи погоджуються про заборону подання такого нового запиту.

(ііі) якщо особа, якої безпосередньо стосується справа, звертається до суду стосовно питань, які були вирішені за взаємною згодою про виконання арбітражного рішення в будь-якому суді або адміністративному трибуналі.

5. Компетентний орган, який отримав первинний запит стосовно процедури взаємного узгодження, як описано в підпункті а) пункту 1, протягом двох календарних місяців після отримання запиту:

а) надсилає повідомлення особі, яка ініціювала справу, про отримання ним запиту; та

б) надсилає повідомлення про такий запит разом із копією запиту до компетентного органу іншої Договірної Держави.

6. Протягом трьох календарних місяців після отримання компетентним органом запиту про проведення процедури взаємного узгодження (або його копії від компетентного органу іншої Договірної Держави), він:

а) повідомляє особу, яка ініціювала справу, та інший компетентний орган про отримання ним інформації, необхідної для проведення розгляду по суті справи; або

б) вимагає від цієї особи надання додаткової інформації для таких цілей.

7. Якщо згідно з підпунктом б) пункту 6 один чи обидва компетентні органи вимагають від особи, яка ініціювала справу, надання додаткової інформації, необхідної для проведення розгляду по суті справи, компетентний орган, який запитав додаткову інформацію, протягом трьох календарних місяців з моменту отримання додаткової інформації від цієї особи повідомляє таку особу та інший компетентний орган про те, що:

а) він отримав запитувану інформацію; або

б) частина запитуваної інформації відсутня.

8. Якщо жодний компетентний орган не запитав додаткову інформацію відповідно до підпункту б) пункту 6, датою початку, зазначеною в пункті 1, є дата, що передує:

а) даті, коли обидва компетентні органи повідомили особу, яка ініціювала справу відповідно до підпункту а) пункту 6; та

б) даті через три календарних місяці після повідомлення компетентного органу другої Договірної Держави відповідно до підпункту б) пункту 5.

9. Якщо додаткова інформація була запитана відповідно до підпункту б) пункту 6, датою початку, зазначеною в пункті 1, є дата, що передує:

а) останній даті, коли компетентні органи, які запитали додаткову інформацію, повідомили особу, яка ініціювала справу, та інший компетентний орган відповідно до підпункту а) пункту 7; та

б) даті через три календарних місяці після отримання обома компетентними органами всієї інформації, яка була запитана будь-яким компетентним органом від особи, яка ініціювала справу.

Однак, якщо один або обидва компетентні органи надають повідомлення, зазначене в підпункті б) пункту 7, тоді таке повідомлення розглядається як запит на отримання додаткової інформації відповідно до підпункту б) пункту 6.

10. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою відповідно до пункту 3 статті 25 визначають спосіб застосування положень, що містяться в цій статті, у том числі мінімальний обсяг інформації, необхідної для кожного компетентного органу для здійснення розгляду по суті справи. Таке узгодження має бути досягнуто до дати, коли невирішені питання по справі підлягають поданню на арбітраж, і можуть бути змінені час від часу після такої дати.

11. За винятком випадків, коли компетентні органи Договірних Держав досягають взаємної згоди стосовно різних правил, для цілей цієї статті застосовуються пункти 12-14.

12. Такі правила регулюють призначення членів арбітражної комісії:

а) Арбітражна комісія складається з трьох членів-фізичних осіб, які володіють експертними знаннями або мають досвід у міжнародних справах з питань оподаткування.

б) Кожний компетентний орган призначає одного члена комісії протягом 60 днів з дати подання запиту про розгляд справи в арбітражі згідно з пунктом 1. Обидва члени комісії, призначені таким чином, протягом 60 днів після останнього призначення призначають третього члена, який виконує обов'язки голови Арбітражної комісії. Голова не може бути громадянином або резидентом жодної Договірної Держави.

с) Кожний член, призначений до складу арбітражної комісії, повинен бути неупередженим та не залежати від компетентних органів, податкових адміністрацій та міністерств фінансів Договірних Держав, а також всіх осіб, які безпосередньо впливають на справу (а також їхніх радників) під час надання своєї згоди на призначення, зберігати свою неупередженість та незалежність протягом всього процесу, а також уникати будь-якої поведінки впродовж розумного періоду часу, що може призвести до порушення видимості неупередженості та незалежності арбітрів у зв'язку з провадженням.

13. У випадку, якщо компетентний орган Договірної Держави не призначає члена арбітражної комісії у спосіб і протягом термінів, зазначених у пункті 12 або узгоджених компетентними органами Договірних Держав, член призначається від імені цього компетентного органу найвищою посадовою особою Центру податкової політики та податкового адміністрування Організації економічного співробітництва та розвитку, яка не є громадянином жодної Договірної Держави.

14. Якщо перші два члени арбітражної комісії не призначають Голову в порядку та строки, зазначені в пункті 12 або узгоджені компетентними органами Договірних Держав, Голова призначається найвищою посадовою особою Центру податкової політики та податкового адміністрування Організації економічного співробітництва та розвитку, який не є громадянином жодної Договірної Держави.

15. Виключно для цілей застосування цієї статті та статті 26, а також положень внутрішнього законодавства Договірних Держав, що стосуються обміну інформацією, конфіденційності та адміністративної допомоги, члени арбітражної комісії та максимум три працівника на одного члена

(та потенційні арбітри виключно тією мірою, якою це необхідно для перевірки їхньої здатності виконувати вимоги арбітрів) вважаються особами або органами, яким може бути розкрита інформація. Інформація, отримана арбітражною комісією або потенційними арбітрами, а також інформація, яку отримують компетентні органи від арбітражної комісії, вважаються інформацією, яка обмінюється відповідно до статті 26.

16. Компетентні органи Договірних Держав забезпечують, щоб перед початком арбітражного процесу члени арбітражної комісії та їхні працівники домовились у письмовій формі розглядати будь-яку інформацію, що стосується арбітражного процесу, відповідно до зобов'язань щодо конфіденційності та нерозголошення, зазначених у пункті 2 статті 26 та відповідно до чинного законодавства Договірних Держав.

17. Для цілей цієї статті та статті 25 процедура взаємного узгодження, а також арбітражне провадження у справі припиняються, якщо

в будь-який час після подання запиту про розгляд справи у арбітражі та до повідомлення рішення арбітражної комісії компетентним органам Договірних Держав:

а) компетентні органи Договірних Держав досягають взаємної згоди стосовно врегулювання справи; або

б) особа, яка ініціювала справу, відкликає запит про розгляд справи у арбітражі чи запит процедури взаємного узгодження.

18. За винятком випадків, коли компетентні органи Договірних Держав взаємно погоджуються з різними правилами, відповідно до цієї статті до арбітражного провадження застосовуються такі правила:

а) Після передачі справи до арбітражу компетентний орган кожної Договірної Держави подає до арбітражної комісії до узгодженого строку запропоноване рішення, яке стосується усіх неvirішених питань (ураховуючи всі попередні домовленості, досягнуті у цій справі між компетентними органами Договірних Держав). Запропоноване рішення обмежується використанням конкретних грошових сум (наприклад, доходів або витрат) або, у встановлених випадках, максимальною ставкою податку, яка стягується відповідно до Конвенції, для кожного коригування чи аналогічного питання по цій справі. У випадку, коли компетентні органи Договірних Держав не змогли досягти згоди щодо питання стосовно умов застосування положень Конвенції (далі – «основне питання»), наприклад, чи є особа резидентом, або щодо наявності постійного представництва, компетентні органи можуть подавати альтернативні запропоновані рішення щодо питань, визначення яких залежить від вирішення таких основних питань.

б) Компетентний орган кожної Договірної Держави також може подати документ, який підтверджує позицію, для розгляду арбітражною комісією. Кожний компетентний орган, який подає запропоноване рішення або підтверджуючий документ, надає іншому компетентному органу його копію до дати подання запропонованого рішення та документа, який підтверджує позицію. Кожний компетентний орган може також подати до арбітражної комісії до узгодженої дати відповідь на пропозицію щодо запропонованого рішення та підтверджуючого документа, представленого іншим компетентним органом. Копія будь-якої поданої відповіді надсилається іншому компетентному органу до дати подання відповідей.

с) Арбітражна комісія обирає одне із запропонованих рішень у справі, як своє рішення, поданих компетентними органами щодо кожного питання та будь-яких основних питань, і яке не включає обґрунтування або будь-яке інше пояснення рішення. Арбітражне рішення приймається простою більшістю голосів членів комісії. Арбітражна комісія надає компетентним органам Договірних Держав своє рішення у письмовій формі. Арбітражне рішення не має прецедентного значення.

19. У арбітражному провадженні за цією статтею збори та витрати членів арбітражної комісії, а також будь-які витрати, пов'язані з арбітражним провадженням Договірних Держав несуть Договірні Держави у спосіб, який має бути встановлений за взаємною згодою між компетентними органами Договірних Держав. За відсутності такої згоди кожна Договірна

Держава несе свої власні витрати та витрати на призначеного нею члена. Витрати на послуги голови арбітражної комісії та інші витрати, пов'язані з проведенням арбітражного провадження, несуть Договірні Держави у рівних частинах.

20. Будь-яке невирішене питання, яке виникає внаслідок справи про процедуру взаємного узгодження, крім випадків, коли воно виникає в межах арбітражного процесу, передбаченого цією статтею, не підлягає передачі на арбітраж, якщо це питання підпадає під дію справи, щодо якої раніше збиралася арбітражна комісія чи аналогічний орган відповідно до двосторонньої чи багатосторонньої конвенції, яка передбачає обов'язкове проведення арбітражу невирішених питань, які виникають у справі про процедуру взаємного узгодження.

21. Ніщо в цій статті не впливає на виконання більш широких зобов'язань щодо арбітражу невирішених питань, які виникають в контексті процедури взаємного узгодження в рамках інших конвенцій, сторонами яких Договірні Держави є або стануть.».

Стаття XIII

Статтю 26 «Обмін інформацією» Конвенції викласти у такій редакції:

«Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або застосування чи дотримання законів стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо таке оподаткування не суперечить Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1.

2. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою відповідно до пункту 1, розглядається як конфіденційна у такий самий спосіб, що і інформація, отримана відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави, і розкривається лише особам або органам влади (у тому числі судам та адміністративним органам), які здійснюють оцінку або стягування податків, примусове виконання або судове переслідування стосовно податків або визначення оскаржень стосовно податків, зазначених у пункті 1. Такі особи або органи влади використовують інформацію виключно для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію в державних судах або у судових рішеннях. Незважаючи на викладене вище, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватися для інших цілей, якщо така інформація може бути використана для інших цілей відповідно до законодавства обох Держав, і за умови отримання згоди компетентного органу Держави, яка надає інформацію, стосовно такого використання.

3. У жодному випадку положення пунктів 1 та 2 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на одну з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, які суперечать законодавству і адміністративній практиці будь-якої з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо отримати за законодавством або в ході звичайного адміністрування тієї чи іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю чи торговельний процес, або інформацію, розголошення якої суперечить державній політиці (громадському порядку).

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї Статті, друга Договірна Держава використовує свої заходи збору інформації для отримання запитуваної інформації, навіть якщо інша Держава може не володіти такою інформацією для своїх власних податкових цілей. Зобов'язання, що міститься в попередньому реченні, регулюється обмеженнями пункту 3, але жодним чином такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити в наданні інформації виключно через відсутність національного інтересу в такій інформації.

5. У жодному випадку положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити в наданні інформації виключно тому, що такою інформацією володіє банк, інша фінансова установа, номінальний власник чи особа, яка виступає як представник або довірена особа, або через те, що вона стосується майнових прав особи.»

Стаття XIV

Доповнити Конвенцію статтею 26а «Право на пільги» у такій редакції:

«Стаття 26а Право на пільги

1. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, пільги за цією Конвенцією не можуть надаватися стосовно статті доходу чи об'єкту майна, якщо є підстави зробити висновок, з огляду на всі відповідні факти та обставини, що одержання такої вигоди є одною з основних цілей будь-якої угоди або операції, прямим чи опосередкованим результатом якої є така пільга, за винятком випадків, коли встановлено, що надання такої пільги у таких обставинах відповідає предмету та цілям відповідних положень цієї Конвенції.

2. Якщо згідно з пунктом 1 цієї статті особі відмовлено у наданні пільги відповідно до цієї Конвенції, компетентний орган Договірної Держави, який надавав цю пільгу іншим чином, тим не менше розглядає цю особу як таку, що має право на таку пільгу або на різні пільги стосовно певної статті доходу чи об'єкту майна, якщо такий компетентний орган на вимогу цієї особи та після розгляду відповідних фактів та обставин встановлює, що такі пільги були б надані за відсутності операції або угоди, зазначеної в пункті 1 цієї статті.

3. Компетентний орган Договірної Держави консультується з компетентним органом іншої Договірної Держави перш ніж відмовляти у наданні пільг згідно з пунктом 1 або 2 цієї статті.»

Стаття XV

1. Пункт 1 Протоколу до Конвенції видалити та замінити новими пунктами у такій редакції:

«1. Загальні положення

1. Стосовно тлумачення Конвенції від 30 жовтня 2000 року цим розуміється, що Коментар до Типової конвенції про оподаткування Організації економічного співробітництва та розвитку представляє собою офіційний посібник для тлумачення Конвенції.

2. До підпункту j) пункту 1 статті 3

Зрозуміло, що термін «пенсійний фонд» включає в себе наступні та будь-які ідентичні або істотно аналогічні фонди, засновані відповідно до законів, прийнятих після дати підписання цієї Конвенції:

а) в Україні, будь-який пенсійний фонд, на який поширюється дія:

(i) Закону України «Про пенсійне забезпечення» від 05.11.1991 №1788-XII;

(ii) Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09.07.2003 № 1058-IV;

(iii) Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» від 09.07.2003 №1057-IV;

(iv) Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI;

(v) Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» від 03.10.2017 № 2148-VIII;

б) в Швейцарії, будь-який пенсійний фонд, на який поширюється дія:

(i) Федерального закону Швейцарії від 20 грудня 1946 року «Про страхування людей похилого віку та осіб, що дожили до похилого віку»;

(ii) Федерального закону Швейцарії від 19 червня 1959 року «Про страхування по інвалідності»;

(iii) Федерального закону Швейцарії від 6 жовтня 2006 року «Про страхування додаткового пенсійного забезпечення людей похилого віку, осіб, що дожили до похилого віку, та інвалідів»;

(iv) Федерального закону Швейцарії від 25 вересня 1952 року «Про грошову компенсацію доходів у випадку військової служби та у випадку материнства»;

(v) Федерального закону Швейцарії від 25 червня 1982 року «Про страхування людей похилого віку, осіб, що дожили до похилого віку, та інвалідів, що підлягає сплаті у зв'язку із зайнятістю або щодо індивідуальної трудової діяльності», у тому числі пенсійні фонди, які пропонують визнані пенсійні програми для індивідуальної трудової діяльності, аналогічний пенсійним фондам компанії;

(vi) Федерального закону Швейцарії від 17 грудня 1993 року «Про надані пільги»;

(vii) пунктом 6 та пунктом 7 статті 89а Цивільного кодексу Швейцарії від 10 грудня 1907 року;

(viii) пунктом 1 статті 331 Федерального закону Швейцарії від 30 березня 1911 року «Про внесення змін до Цивільного кодексу Швейцарії (до Частини п'ятої: Кодекс зобов'язань)».

3. До Статті 4

Стосовно пункту 1 статті 4, зрозуміло та узгоджено, що термін «резидент Договірної Держави» включає в себе, зокрема, пенсійний фонд, створений у цій Державі; та організацію, яка була створена та діє винятково в релігійних, благодійних, наукових, культурних, спортивних або освітніх цілях (або в декількох таких цілях), і що вона є резидентом цієї Держави відповідно до її законодавства, незважаючи на те, що всі або частина його доходів чи прибутку можуть бути звільнені (звільнена) від оподаткування відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави.».

2. Пункти 2 та 3 Протоколу до Конвенції перенумерувати на пункти 4 та 5.

3. Пункт 4 Протоколу до Конвенції перенумерувати на пункт 7.

4. Доповнити Протокол до Конвенції новим пунктом 6 у такій редакції:

«6. До статей 10, 11 та 12

Якщо в будь-якій угоді або конвенції між Україною та третьою Державою, яка є членом Організації економічного співробітництва та розвитку, Україна погоджується звільнити від оподаткування дивіденди від кваліфікованої участі або проценти, або роялті, що виникають в Україні (як в цілому, так і до окремих видів дивідендів, або процентів, або роялті), або обмежити ставку податку на такі дивіденди або проценти, або роялті (як в цілому, так і до окремих видів дивідендів або процентів, або роялті) до ставки, нижчої ніж ставки, передбачені в підпункті а) пункту 2 статті 10, в пункті 2 статті 11 або пункті 2 статті 12 цієї Конвенції, таке звільнення або більш низька ставка застосовуються автоматично (як в цілому, так і до окремих видів дивідендів або процентів або роялті) відповідно до Конвенції, якщо таке звільнення або більш низька ставка були визначені в цій Конвенції, починаючи з дати, коли такі положення такої угоди або конвенції стали діючими. Компетентний орган України невідкладно повідомляє компетентний орган Швейцарії про те, що встановлені умови для застосування цього положення.».

5. Доповнити Протокол до Конвенції новим пунктом 8 у такій редакції:

«8. До статті 26

а) Цим розуміється, що обмін інформацією буде запитаний лише тоді, коли Договірна Держава, яка надає такий запит, вичерпає всі звичайні

джерела інформації, доступні згідно з процедурою внутрішнього оподаткування.

б) Цим розуміється, що податкові органи Держави, яка надає такий запит, надають податковим органам Держави, яка отримує такий запит, при поданні запиту про отримання інформації відповідно до статті 26:

(i) ідентифікаційну інформацію про особу, яка знаходиться на розгляді чи під слідством;

(ii) період часу, протягом якого запитується інформація;

(iii) заяву про запитувану інформацію, у тому числі її характер та форму, в якій Держава, яка надає такий запит, бажає отримати інформацію від Держави, яка отримує такий запит;

(iv) податкова мета, для якої необхідна інформація;

(v) в обсязі, відомому такій Державі, ім'я та адресу будь-якої особи, яка, як вважається, володіє запитуваною інформацією.

с) Цим розуміється, що метою використання слова «необхідний» є забезпечення обміну інформацією в податкових питаннях в максимально можливому обсязі і одночасного уточнення, що Договірні Держави не мають права проводити збір компрометуючих матеріалів або вимагати інформацію, яка навряд чи буде необхідною для податкових справ вказаного платника податків. Не дивлячись на те, що підпункт (b) містить важливі процедурні вимоги, що покликані забезпечити уникнення проведення збору компрометуючих матеріалів, підпункти (i)-(v) підпункту b), однак, не повинні тлумачитися в цілях здійснення перешкоди ефективному обміну інформацією.

d) Цим розуміється, що стаття 26 не вимагає від Договірних Держав обміну інформацією на автоматичній або спонтанній основі.

е) Цим розуміється, що у випадку обміну інформацією застосовність адміністративних процесуальних норм стосовно прав платників податків, передбачених в Договірній Державі, яка отримує такий запит, не припиняється. Крім того, цим розуміється, що ці положення спрямовані на забезпечення платника податків справедливою процедурою, а не на запобігання або надмірну затримку процесу обміну інформацією.».

Стаття XVI

1. Договірні Держави повинні у письмовій формі повідомити одна одну дипломатичними каналами про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цим Протоколом.

2. Цей Протокол набирає чинності з дати останнього письмового повідомлення, відповідно до пункту 1 цієї статті. Цей Протокол застосовується:

а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені або надані нерезидентам станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання Протоколом чинності;

б) стосовно інших податків, які стягуються під час податкових років, що починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання Протоколом чинності;

с) стосовно статті 26 Конвенції обмін інформацією, передбачений цим Протоколом, застосовується до запитів, поданих станом на або після дати набрання Протоколом чинності, до інформації, що стосується податкових років, які починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання Протоколом чинності.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено у м. Давос «24» січня 2019 року в двох примірниках українською, німецькою та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення цього Протоколу, переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Уряд України

За Швейцарську Федеральну
Раду

PROTOKOLL

ZWISCHEN

DER REGIERUNG DER UKRAINE

UND

DEM SCHWEIZERISCHEN BUNDESRAT

**ZUR ÄNDERUNG DES ABKOMMENS ZWISCHEN DER REGIERUNG DER
UKRAINE UND DEM SCHWEIZERISCHEN BUNDESRAT ZUR
VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung AUF DEM GEBIET DER
STEUERN VOM EINKOMMEN UND VOM VERMÖGEN UND SEINES
PROTOKOLLS, BEIDE AM 30. OKTOBER 2000
IN KIEW UNTERZEICHNET**

Die Regierung der Ukraine
und
der Schweizerische Bundesrat,
(im Folgenden als «die Vertragsstaaten» bezeichnet)

vom Wunsch geleitet, ein Protokoll zur Änderung des am 30. Oktober 2000 in Kiew unterzeichneten Abkommens zwischen der Regierung der Ukraine und dem Schweizerischen Bundesrat zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (im Folgenden als «Abkommen» bezeichnet) und seines am 30. Oktober 2000 in Kiew unterzeichneten Protokolls (im Folgenden als «Protokoll zum Abkommen» bezeichnet) abzuschliessen,
haben Folgendes vereinbart:

Art. I

Die Präambel des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«Die Regierung der Ukraine und der Schweizerische Bundesrat,
vom Wunsch geleitet, ihre wirtschaftlichen Beziehungen weiterzuentwickeln und die Zusammenarbeit in steuerlichen Angelegenheiten zu vertiefen,
in der Absicht, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und Vermögen abzuschliessen, ohne Möglichkeiten zu Nichtbesteuerung oder reduzierten Besteuerung durch Steuerhinterziehung oder -umgehung (unter anderem durch missbräuchliche Gestaltungen mit dem Ziel des Erhalts von in diesem Abkommen vorgesehenen Erleichterungen zum mittelbaren Nutzen von in Drittstaaten ansässigen Personen) zu schaffen,
haben Folgendes vereinbart:»

Art. II

Artikel 2 Absatz 3 Buchstabe b Ziffer ii (Unter das Abkommen fallende Steuern) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«(ii) die persönliche Einkommenssteuer»

Art. III

1. Artikel 3 Absatz 1 Buchstabe a (Allgemeine Begriffsbestimmungen) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«a) bedeutet der Ausdruck «Schweiz» das Hoheitsgebiet der Schweizerischen Eidgenossenschaft in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften;»

2. Artikel 3 Absatz 1 Buchstabe i des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«i) bedeutet der Ausdruck «zuständige Behörde»:

(i) in der Ukraine: der Finanzminister der Ukraine oder sein bevollmächtigter Vertreter,

- (ii) in der Schweiz: der Vorsteher des Eidgenössischen Finanzdepartements oder sein bevollmächtigter Vertreter;»
3. Der folgende Buchstabe j wird Artikel 3 Absatz 1 des Abkommens hinzugefügt:
- «j) bedeutet der Ausdruck «Vorsorgeeinrichtung» eines Vertragsstaats ein in einem Vertragsstaat errichteter Rechtsträger, der nach den Steuergesetzen dieses Staates als eigenständige Person gilt, und
- (i) der ausschliesslich zum Zweck der Verwaltung oder Auszahlung von Ruhestandsleistungen oder ähnlichen Leistungen an natürliche Personen errichtet und betrieben wird und als solcher von diesem Staat oder von einer seiner politischen Unterabteilungen reguliert wird, oder
- (ii) der ausschliesslich oder fast ausschliesslich zur Anlage von Geldern zugunsten von Rechtsträgern nach Ziffer i errichtet und betrieben wird.»

Art. IV

Artikel 4 Absatz 1 (Ansässige Person) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck «eine in einem Vertragsstaat ansässige Person» eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung, ihres Registrierungsortes oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat, seine politischen Unterabteilungen und seine lokalen Körperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit dort gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.»

Art. V

1. Der folgende Absatz 7 wird Artikel 7 (Unternehmensgewinne) des Abkommens nach Absatz 6 hinzugefügt:

«7. Ein Vertragsstaat darf keine Berichtigung der Gewinne, die einer Betriebsstätte eines Unternehmens eines der Vertragsstaaten zugerechnet werden können, nach Ablauf von fünf Jahren ab dem Ende des Steuerjahrs vornehmen, in dem die Gewinne der Betriebsstätte hätten zugerechnet werden können. Dieser Absatz ist nicht anzuwenden im Fall von Betrug oder vorsätzlicher Unterlassung.»

2. Der bisherige Absatz 7 wird zu Absatz 8.

Art. VI

Artikel 9 Absatz 2 (Verbundene Unternehmen) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«2. Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet und entsprechend besteuert, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates

erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; soweit erforderlich, konsultieren sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten.»

Art. VII

Artikel 10 (Dividenden) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«Art. 10 Dividenden

1. Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.
2. Diese Dividenden können jedoch auch im Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger die zur Nutzung der Dividenden berechnigte Person ist, nicht übersteigen:
 - a) 5 Prozent der Dividenden, wenn die nutzungsberechtigte Person eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 Prozent des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
 - b) 15 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.
3. Ungeachtet von Absatz 2 nimmt der Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, die bezahlten Dividenden von der Besteuerung aus, wenn die nutzungsberechtigte Person die Regierung des anderen Vertragsstaats, eine seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften, die Nationalbank oder eine Vorsorgeeinrichtung des anderen Vertragsstaats ist.
4. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln die Durchführung der Absätze 2 und 3 in gegenseitigem Einvernehmen. Die Absätze 2 und 3 berühren nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.
5. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck «Dividenden» bedeutet Einkünfte aus Aktien oder anderen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.
6. Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn die in einem Vertragsstaat ansässige nutzungsberechtigte Person im anderen Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbstständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In einem solchen Fall ist, je nachdem, Artikel 7 oder Artikel 14 anzuwenden.

7. Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.»

Art. VIII

1. Artikel 11 Absätze 2 und 3 (Zinsen) des Abkommens erhalten folgenden Wortlaut:

«2. Diese Zinsen können jedoch auch im Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; ist aber die an den Zinsen nutzungsberechtigte Person im anderen Vertragsstaat ansässig, so darf die Steuer 5 Prozent des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.

3. Ungeachtet von Absatz 2 können Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige nutzungsberechtigte Person gezahlt werden, nur im anderen Staat besteuert werden, wenn:

- a) die nutzungsberechtigte Person ein Vertragsstaat selbst oder eine seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften oder die Nationalbank ist;
- b) die Zinsen durch den Vertragsstaat, aus dem sie stammen, oder von einer seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften gezahlt werden; oder
- c) die Zinsen für ein Darlehen, eine Forderung oder einen Kredit, die von diesem Staat, einer seiner politischen Unterabteilungen, lokalen Körperschaften oder Ausfuhrförderungsorganisationen gewährt, garantiert oder versichert worden sind, gezahlt werden;»

2. Artikel 11 Absatz 7 des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«7. Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.»

Art. IX

1. Artikel 12 Absätze 2 und 3 (Lizenzgebühren) des Abkommens werden durch folgenden Absatz ersetzt:

«2. Diese Lizenzgebühren können jedoch auch im Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; ist aber die an den Lizenzgebühren nutzungsberechtigte Person im anderen Vertragsstaat ansässig, so darf die Steuer 5 Prozent des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.»

2. Die Absätze 4, 5, 6, 7 und 8 werden zu den Absätzen 3, 4, 5, 6 und 7.

3. Der neu nummerierte Absatz 6 erhält folgenden Wortlaut:

«6. Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte oder eine feste Einrichtung, mit der die Verpflichtung zur Zahlung der Lizenzgebühren zusammenhängt, und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.»

Art. X

Artikel 23 Absatz 1 Buchstabe a (Vermeidung der Doppelbesteuerung) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«a) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Ukraine besteuert werden, so nimmt die Schweiz, vorbehaltlich des Buchstaben b, diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; sie kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser ansässigen Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären. Gewinne nach Artikel 13 Absatz 2 werden indessen nur von der Besteuerung ausgenommen, wenn ihre tatsächliche Besteuerung in Ukraine nachgewiesen wird.»

Art. XI

1. Artikel 25 Absatz 1 (Verständigungsverfahren) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«1. Ist eine Person der Auffassung, dass Massnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie ungeachtet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde eines der beiden Vertragsstaaten unterbreiten. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Massnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.»

2. Der folgende Satz wird Artikel 25 Absatz 3 des Abkommens hinzugefügt:

«Sie können sich auch darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.»

Art. XII

Der folgende neue Artikel 25a (Schiedsverfahren) wird dem Abkommen hinzugefügt:

Art. 25a Schiedsverfahren

1. Wenn

- a) eine Person aufgrund von Artikel 25 Absatz 1 der zuständigen Behörde eines Vertragsstaats einen Fall vorgelegt hat, weil die Massnahmen eines oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung geführt haben, und
- b) die zuständigen Behörden nicht innerhalb von drei Jahren ab dem in Absatz 8 oder, je nach Sachlage, Absatz 9 genannten Fristbeginn (es sei denn, die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten haben vor Ablauf dieser Frist eine andere Frist für diesen Fall vereinbart und die Person, die den Fall vorgelegt hat, darüber unterrichtet) eine Verständigungsregelung zur Regelung des Falls nach Artikel 25 Absatz 2 erzielen können,

werden auf schriftlichen Antrag der Person noch offene Fragen des Falls auf die in diesem Artikel beschriebene Weise und im Einklang mit den von den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nach Absatz 10 vereinbarten Vorschriften oder Verfahren einem Schiedsverfahren unterworfen.

2. Hat eine zuständige Behörde das in Absatz 1 erwähnte Verständigungsverfahren ausgesetzt, da bei einem Gericht ein Fall betreffend eine oder mehrere gleiche Fragen hängig ist, so steht die in Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Frist still, bis entweder eine abschliessende Gerichtsentscheidung ergangen ist oder der Fall eingestellt oder zurückgezogen wurde. Auch wenn eine Person, die einen Fall vorgelegt hat, und eine zuständige Behörde eine Aussetzung des Verständigungsverfahrens vereinbart haben, steht die in Absatz 1 Buchstabe b vorgesehene Frist still, bis die Aussetzung aufgehoben wurde.

3. Kommen beide zuständigen Behörden überein, dass eine unmittelbar von dem Fall betroffene Person es versäumt hat, zusätzliche wesentliche Informationen, die nach Beginn der in Absatz 1 Buchstabe b vorgesehenen Frist von einer der beiden zuständigen Behörden angefordert wurden, rechtzeitig bereitzustellen, so wird diese Frist um eine Dauer verlängert, die dem Zeitraum entspricht, der an dem Tag beginnt, bis zu dem die Informationen angefordert waren, und an dem Tag endet, an dem sie bereitgestellt wurden.

4. a) Der Schiedsspruch über die einem Schiedsverfahren unterworfenen Fragen wird durch die Verständigungsregelung in Bezug auf den in Absatz 1 genannten Fall umgesetzt. Der Schiedsspruch ist endgültig.

b) Der Schiedsspruch ist für beide Vertragsstaaten verbindlich, es sei denn:

- (i) eine unmittelbar vom Fall betroffene Person erkennt die Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, nicht an. In diesem Fall kommt der Fall für eine weitere Prüfung durch die zuständigen Behörden nicht in Betracht. Die Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch über den Fall umgesetzt wird, gilt als von einer unmittelbar vom Fall betroffenen Person nicht anerkannt, sofern nicht eine unmittelbar vom Fall betroffene Person innerhalb von 60 Tagen nach Übermittlung der Mitteilung über die Verständigungsregelung an die Person alle in der Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, geklärten Fragen von der Prüfung durch ein Gericht zurückzieht oder alle gegebenenfalls hängigen Gerichtsverfahren und aussergerichtlichen Rechtsbehelfsverfahren in Bezug auf diese Fragen in einer mit dieser Verständigungsregelung übereinstimmenden Weise beendet.
- (ii) der Schiedsspruch wird in einer abschliessenden Entscheidung der Gerichte eines der Vertragsstaaten für ungültig erklärt. In diesem Fall gilt der Schiedsantrag nach Absatz 1 als nicht gestellt und das Schiedsverfahren als nicht durchgeführt (ausser für die Zwecke der Absätze 15, 16 oder 19). In diesem Fall kann ein neuer Schiedsantrag gestellt werden, sofern die zuständigen Behörden nicht übereinkommen, dass ein solcher neuer Antrag nicht zulässig sein soll.
- (iii) eine unmittelbar vom Fall betroffene Person strengt ein Gerichtsverfahren zu den in der Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, geklärten Fragen an.

5. Die zuständige Behörde, bei welcher der ursprüngliche Antrag auf ein Verständigungsverfahren nach Absatz 1 Buchstabe a eingegangen ist, übermittelt innerhalb von zwei Kalendermonaten nach Eingang des Antrags:

- a) eine Mitteilung über den Eingang des Antrags an die Person, die den Fall vorgelegt hat; und
- b) eine Mitteilung über diesen Antrag mit einer Abschrift desselben an die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats.

6. Innerhalb von drei Kalendermonaten, nachdem eine zuständige Behörde den Antrag auf ein Verständigungsverfahren (oder eine Abschrift desselben von der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats) erhalten hat, wird sie:

- a) entweder der Person, die den Fall vorgelegt hat, und der anderen zuständigen Behörde mitteilen, dass sie die für eine sachliche Prüfung des Falls erforderlichen Informationen erhalten hat; oder
- b) zu diesem Zweck von dieser Person zusätzliche Informationen anfordern.

7. Haben nach Absatz 6 Buchstabe b eine oder beide zuständigen Behörden von der Person, die den Fall vorgelegt hat, zusätzliche Informationen angefordert, die für eine sachliche Prüfung des Falls erforderlich sind, so teilt die zuständige Behörde, welche die zusätzlichen Informationen angefordert hat, dieser Person und der anderen zuständigen Behörde innerhalb von drei Kalendermonaten nach Erhalt der zusätzlichen Informationen von dieser Person Folgendes mit:

- a) entweder dass sie die angeforderten Informationen erhalten hat; oder

b) dass einige der angeforderten Informationen noch fehlen.

8. Hat keine der beiden zuständigen Behörden nach Absatz 6 Buchstabe b zusätzliche Informationen angefordert, so ist der in Absatz 1 genannte Fristbeginn der frühere der beiden folgenden Tage:

a) der Tag, an dem beide zuständigen Behörden der Person, die den Fall vorgelegt hat, eine Mitteilung nach Absatz 6 Buchstabe a übermittelt haben; oder

b) der Tag, der drei Kalendermonate nach der Mitteilung an die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats nach Absatz 5 Buchstabe b liegt.

9. Wurden nach Absatz 6 Buchstabe b zusätzliche Informationen angefordert, so ist der in Absatz 1 genannte Fristbeginn der frühere der beiden folgenden Tage:

a) der letzte Tag, an dem die zuständigen Behörden, die zusätzliche Informationen angefordert haben, der Person, die den Fall vorgelegt hat, und der anderen zuständigen Behörde eine Mitteilung nach Absatz 7 Buchstabe a übermittelt haben; oder

b) der Tag, der drei Kalendermonate nach dem Zeitpunkt liegt, zu dem beide zuständigen Behörden von der Person, die den Fall vorgelegt hat, alle von einer der beiden zuständigen Behörden angeforderten Informationen erhalten haben.

Übermitteln jedoch eine oder beide zuständigen Behörden die Mitteilung nach Absatz 7 Buchstabe b, so gilt diese als Anforderung zusätzlicher Informationen nach Absatz 6 Buchstabe b.

10. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln durch Verständigung nach Artikel 25 Absatz 3, wie dieser Artikel anzuwenden ist und welche Informationen jede zuständige Behörde für eine sachliche Prüfung des Falls mindestens benötigt. Diese Verständigungsregelung ist vor dem Tag zu treffen, an dem noch offene Fragen im Rahmen eines Falls erstmals in Betracht kommen, einem Schiedsverfahren unterworfen zu werden, und kann danach erforderlichenfalls geändert werden.

11. Soweit sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nicht auf andere Vorschriften verständigen, gelten für die Zwecke dieses Artikels die Absätze 12 bis 14.

12. Für die Bestellung der Mitglieder einer Schiedsstelle gelten folgende Vorschriften:

a) Die Schiedsstelle besteht aus drei Einzelmitgliedern mit Fachkenntnis oder Erfahrung auf dem Gebiet internationaler Steuersachen.

b) Jede zuständige Behörde bestellt innerhalb von 60 Tagen nach dem Tag des aufgrund von Absatz 1 gestellten Schiedsantrags ein Mitglied der Schiedsstelle. Die beiden auf diese Weise bestellten Mitglieder der Schiedsstelle bestellen innerhalb von 60 Tagen nach der letzten dieser beiden Bestellungen ein drittes Mitglied, das den Vorsitz der Schiedsstelle ausübt. Die vorsitzende Person darf nicht Staatsangehörige eines der beiden Vertragsstaaten oder in einem der beiden Vertragsstaaten ansässig sein.

- c) Jedes bestellte Mitglied der Schiedsstelle muss zum Zeitpunkt der Annahme einer Bestellung unparteilich und von den zuständigen Behörden, Steuerverwaltungen und Finanzministerien der Vertragsstaaten sowie allen unmittelbar vom Fall betroffenen Personen (und deren Beraterinnen und Beratern) unabhängig sein, während des gesamten Verfahrens seine Unparteilichkeit und Unabhängigkeit wahren und während eines angemessenen Zeitraums danach jedes Verhalten vermeiden, das Anlass zu Zweifeln an der Unparteilichkeit und Unabhängigkeit der Mitglieder der Schiedsstelle in Bezug auf das Verfahren geben kann.

13. Versäumt es die zuständige Behörde eines Vertragsstaats, in der Weise und innerhalb der Frist, die in Absatz 12 genannt oder zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten vereinbart sind, ein Mitglied der Schiedsstelle zu bestellen, so wird durch die ranghöchste Amtsperson des Zentrums für Steuerpolitik und -verwaltung der Organisation für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung, die nicht Staatsangehörige eines der beiden Vertragsstaaten ist, im Namen dieser zuständigen Behörde ein Mitglied bestellt.

14. Versäumen es die beiden ersten Mitglieder der Schiedsstelle, in der Weise und innerhalb der Frist, die in Absatz 12 genannt oder zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten vereinbart sind, die vorsitzende Person zu bestellen, so wird diese durch die ranghöchste Amtsperson des Zentrums für Steuerpolitik und -verwaltung der Organisation für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung bestellt, die nicht Staatsangehörige eines der beiden Vertragsstaaten ist.

15. Mitglieder der Schiedsstelle und höchstens drei Mitarbeitende je Mitglied (sowie vorgesehene Mitglieder der Schiedsstelle, jedoch nur, soweit dies für die Überprüfung ihrer Fähigkeit zur Erfüllung der Voraussetzungen für eine Tätigkeit als Mitglied der Schiedsstelle erforderlich ist) gelten ausschliesslich für die Anwendung dieses Artikels und von Artikel 26 sowie der innerstaatlichen Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten in Bezug auf Informationsaustausch, Vertraulichkeit und Amtshilfe als Personen oder Behörden, an die Informationen weitergegeben werden dürfen. Informationen, welche die Schiedsstelle oder vorgesehene Mitglieder der Schiedsstelle erhalten, sowie Informationen, welche die zuständigen Behörden von der Schiedsstelle erhalten, gelten als unter Artikel 26 ausgetauschte Informationen.

16. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten stellen sicher, dass Mitglieder der Schiedsstelle und ihre Mitarbeitenden sich vor ihrem Tätigwerden im Rahmen eines Schiedsverfahrens schriftlich verpflichten, Informationen zum Schiedsverfahren im Einklang mit den in Artikel 26 Absatz 2 beschriebenen und den im anwendbaren Recht der Vertragsstaaten vorgesehenen Vertraulichkeits- und Geheimhaltungspflichten zu behandeln.

17. Für die Zwecke dieses Artikels und des Artikels 25 enden das Verständigungsverfahren und das Schiedsverfahren in Bezug auf einen Fall, wenn zu irgendeinem Zeitpunkt nach Stellung eines Schiedsantrags und vor Übermittlung des Schiedsspruchs an die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten durch die Schiedsstelle:

- a) die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten den Fall durch Verständigung regeln; oder

- b) die Person, die den Fall vorgelegt hat, den Schiedsantrag oder den Antrag auf ein Verständigungsverfahren zurückzieht.

18. Soweit sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nicht auf andere Vorschriften verständigen, gelten bei einem Schiedsverfahren nach diesem Artikel folgende Vorschriften:

- a) Nachdem ein Fall einem Schiedsverfahren unterworfen wurde, legt die zuständige Behörde jedes Vertragsstaats der Schiedsstelle bis zu einem vereinbarten Tag einen Regelungsvorschlag vor, in dem alle noch offenen Fragen des Falls behandelt werden (unter Berücksichtigung aller zuvor zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten in diesem Fall erzielten Verständigungsregelungen). Der Regelungsvorschlag ist für jede Berichtigung oder vergleichbare Frage des Falls auf die Festlegung bestimmter Geldbeträge (zum Beispiel von Einkünften oder Aufwendungen) oder, wenn angegeben, des höchsten aufgrund dieses Abkommens erhobenen Steuersatzes zu beschränken. Konnten die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten in einem Fall über eine Frage betreffend die Voraussetzungen für die Anwendung einer Bestimmung des Abkommens (im Folgenden als «Schwellenfrage» bezeichnet) keine Verständigungsregelung erzielen, zum Beispiel darüber, ob eine natürliche Person eine ansässige Person ist oder ob eine Betriebsstätte besteht, so können die zuständigen Behörden alternative Regelungsvorschläge zu Fragen vorlegen, bei denen die Entscheidung von der Regelung dieser Schwellenfragen abhängt.
 - b) Die zuständige Behörde jedes Vertragsstaats kann ausserdem ein erläuterndes Positionspapier zur Prüfung durch die Schiedsstelle vorlegen. Jede zuständige Behörde, die einen Regelungsvorschlag oder ein erläuterndes Positionspapier vorlegt, übermittelt der anderen zuständigen Behörde bis zu dem Tag, bis zu dem der Regelungsvorschlag und das erläuternde Positionspapier vorgelegt werden müssen, eine Abschrift. Jede zuständige Behörde kann der Schiedsstelle ausserdem bis zu einem vereinbarten Tag eine Erwiderung zu dem von der anderen zuständigen Behörde vorgelegten Regelungsvorschlag und erläuternden Positionspapier übermitteln. Der anderen zuständigen Behörde wird bis zu dem Tag, bis zu dem die Erwiderung vorgelegt werden muss, eine Abschrift davon übermittelt.
 - c) Die Schiedsstelle wählt als Entscheidung einen der von den zuständigen Behörden in Bezug auf jede Frage und eventuelle Schwellenfragen vorgelegten Regelungsvorschläge für den Fall aus und nimmt in ihre Entscheidung keine Begründung oder sonstige Erläuterung auf. Der Schiedsspruch wird mit einfacher Mehrheit der Mitglieder der Schiedsstelle erlassen. Die Schiedsstelle übermittelt den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten schriftlich ihre Entscheidung. Der Schiedsspruch hat keine Präcedenzwirkung.
19. In einem Schiedsverfahren nach diesem Artikel werden die Vergütungen und Aufwendungen der Mitglieder der Schiedsstelle sowie sämtliche den Vertragsstaaten im

Zusammenhang mit dem Schiedsverfahren entstandenen Kosten von den Vertragsstaaten in einer zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten durch Verständigung zu regelnden Weise getragen. In Ermangelung einer entsprechenden Verständigungsregelung trägt jeder Vertragsstaat seine eigenen Aufwendungen und die seines bestellten Mitglieds der Schiedsstelle. Die Kosten der oder des Vorsitzenden der Schiedsstelle und sonstige mit der Durchführung des Schiedsverfahrens verbundene Aufwendungen tragen die Vertragsstaaten zu gleichen Teilen.

20. Jede noch offene Frage, die sich aus einem Fall ergibt, der Gegenstand eines Verständigungsverfahrens ist und der anderenfalls in den Anwendungsbereich des in diesem Artikel vorgesehenen Schiedsverfahrens fallen würde, wird nicht einem Schiedsverfahren unterworfen, wenn die Frage im Rahmen eines Falls zu betrachten ist, für den in Übereinstimmung mit einer bilateralen oder multilateralen Übereinkunft, die für noch offene Fragen, die sich aus einem Fall ergeben, der Gegenstand eines Verständigungsverfahrens ist, ein obligatorisches verbindliches Schiedsverfahren vorsieht, bereits eine Schiedsstelle oder ein ähnliches Gremium eingerichtet wurde.

21. Dieser Artikel berührt nicht die Erfüllung weiter reichender Verpflichtungen, die sich in Bezug auf das Schiedsverfahren für noch offene Fragen im Rahmen eines Verständigungsverfahrens aus anderen Übereinkünften, denen die Vertragsstaaten als Vertragsparteien angehören oder angehören werden, ergeben können.»

Art. XIII

Artikel 26 (Informationsaustausch) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«Art. 26 Informationsaustausch

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Anwendung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts über die unter das Abkommen fallenden Steuern voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt.

2. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen; sie dürfen nur den Personen oder Behörden, einschliesslich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden, zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder der Erhebung, mit der Vollstreckung oder der Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie können die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offenlegen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen kann ein Vertragsstaat die erhaltenen Informationen für andere Zwecke verwenden, wenn solche Informationen nach dem Recht beider Staaten für solche andere Zwecke verwendet werden können und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser anderen Verwendung zustimmt.

3. Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat:

- a) Verwaltungsmassnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Geschäfts-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

4. Ersucht ein Vertragsstaat um Informationen nach diesem Artikel, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung dieser Informationen, selbst wenn dieser andere Staat sie für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorstehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, die jedoch in keinem Fall so auszulegen sind, dass ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen kann, weil er kein innerstaatliches Interesse an solchen Informationen hat.

5. Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Beauftragten oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf Eigentumsrechte an einer Person beziehen.»

Art. XIV

Der folgende neue Artikel 26a (Anspruch auf Vorteile) wird dem Abkommen hinzugefügt:

«Art. 26a Anspruch auf Vorteile

1. Ungeachtet der übrigen Bestimmungen dieses Abkommens wird ein Vorteil nach diesem Abkommen für bestimmte Einkünfte oder Vermögensteile nicht gewährt, wenn unter Berücksichtigung aller massgebenden Tatsachen und Umstände die Feststellung gerechtfertigt ist, dass der Erhalt dieses Vorteils einer der Hauptzwecke einer Gestaltung oder Transaktion war, die unmittelbar oder mittelbar zu diesem Vorteil geführt hat, es sei denn, es wird nachgewiesen, dass die Gewährung dieses Vorteils unter diesen Umständen mit dem Ziel und Zweck der einschlägigen Bestimmungen dieses Abkommens im Einklang steht.

2. Wenn ein Vorteil dieses Abkommens einer Person unter Absatz 1 verweigert wird, behandelt die zuständige Behörde des Vertragsstaats, der sonst diesen Vorteil gewährt hätte, diese Person dennoch als für diesen Vorteil oder für andere Vorteile in Bezug auf bestimmte Einkünfte oder Vermögensteile berechtigt, falls sie auf Antrag dieser Person und nach Abwägung der massgebenden Tatsachen und Umstände bestimmt, dass solche Vorteile dieser Person oder einer anderen Person ohne die Gestaltung oder Transaktion nach Absatz 1 gewährt worden wären.

3. Die zuständige Behörde des Vertragsstaats, an die der Antrag gestellt worden ist, berät sich mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats, bevor sie einen unter Absatz 1 oder 2 gestellten Antrag von einer im anderen Staat ansässigen Person ablehnt.»

Art. XV

1. Absatz 1 des Protokolls zum Abkommen wird aufgehoben und durch folgende Bestimmungen ersetzt:

«1. Allgemeines

Hinsichtlich der Auslegung des Abkommens vom 30. Oktober 2000 besteht Einvernehmen darüber, dass der Kommentar zum Musterabkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung von Einkommen und Vermögen verbindliche Leitlinien für die Auslegung des Abkommens vorgibt.

2. *Zu Art. 3 Abs. 1 Bst. j*

Es besteht Einvernehmen darüber, dass der Ausdruck «Vorsorgeeinrichtung» folgende Einrichtungen sowie alle gleichen oder im Wesentlichen vergleichbaren Einrichtungen umfasst, die aufgrund von nach der Unterzeichnung des Abkommens erlassenen Gesetzen errichtet werden:

a) in der Schweiz, alle Vorsorgeeinrichtungen nach:

- (i) dem Bundesgesetz vom 20. Dezember 1946 über die Alters- und Hinterlassenenversicherung,
- (ii) dem Bundesgesetz vom 19. Juni 1959 über die Invalidenversicherung,
- (iii) dem Bundesgesetz vom 6. Oktober 2006 über Ergänzungsleistungen zur Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenversicherung,
- (iv) dem Bundesgesetz vom 25. September 1952 über den Erwerbsersatz für Dienstleistende und bei Mutterschaft,
- (v) dem Bundesgesetz vom 25. Juni 1982 über die berufliche Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenvorsorge, einschliesslich der nicht registrierten Vorsorgeeinrichtungen, die berufliche Vorsorgepläne anbieten, und der mit der beruflichen Vorsorge vergleichbaren anerkannten Formen der gebundenen Selbstvorsorge,
- (vi) dem Bundesgesetz vom 17. Dezember 1993 über die Freizügigkeit in der beruflichen Alters-, Hinterlassenen- und Invalidenvorsorge,
- (vii) Artikel 89a Absätze 6 und 7 des Schweizerischen Zivilgesetzbuches vom 10. Dezember 1907,
- (viii) Artikel 331 Absatz 1 des Bundesgesetzes vom 30. März 1911 betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches (Fünfter Teil: Obligationenrecht).

b) in der Ukraine, alle Vorsorgeeinrichtungen nach:

- (i) dem ukrainischen Gesetz Nr. 1788-XII vom 05.11.1991 über die Renten,
- (ii) dem ukrainischen Gesetz Nr. 1058-IV vom 09.07.2003 über die obligatorische Versicherung der staatlichen Renten,
- (iii) dem ukrainischen Gesetz Nr. 1057-IV vom 09.07.2003 über die nichtstaatlichen Renten,
- (iv) dem ukrainischen Steuergesetz Nr. 2755-VI vom 02.12.2010,
- (v) dem ukrainischen Gesetz Nr. 2148-VIII vom 03.10.2017 über verschiedene Gesetzesänderungen betreffend die Erhöhung der Renten;

3. Zu Art. 4

Hinsichtlich Artikel 4 Absatz 1 besteht Einvernehmen darüber und es wird bestätigt, dass der Ausdruck «eine in einem Vertragsstaat ansässige Person» insbesondere in diesem Staat errichtete Vorsorgeeinrichtungen sowie Organisationen einschliesst, die ausschliesslich zu religiösen, wohltätigen, wissenschaftlichen, kulturellen, sportlichen oder Ausbildungszwecken (oder zu mehreren dieser Zwecke) gegründet und geführt werden und die in einem Vertragsstaat gemäss seinem Recht ansässig sind, ungeachtet der Tatsache, dass ein Teil oder die Gesamtheit ihrer Einkünfte oder ihres Gewinns gemäss dem innerstaatlichen Recht dieses Staates steuerbefreit sein kann.»

2. Die Absätze 2 und 3 des Protokolls zum Abkommen werden zu den Absätzen 4 und 5.

3. Der bisherige Absatz 4 des Protokolls zum Abkommen wird zu Absatz 7.

4. Der folgende Absatz 6 wird dem Protokoll zum Abkommen hinzugefügt:

«6. Zu den Art. 10, 11 und 12

Sollte die Ukraine in einer Vereinbarung oder einem Abkommen mit einem Mitgliedstaat der Organisation für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung für aus der Ukraine stammende Dividenden aus qualifizierten Beteiligungen, Zinsen oder Lizenzgebühren (entweder generell oder für spezifische Kategorien von Dividenden, Zinsen oder Lizenzgebühren) eine Steuerbefreiung oder eine Besteuerung zu einem niedrigeren als dem in Artikel 10 Absatz 2 Buchstabe a, Artikel 11 Absatz 2 oder Artikel 12 Absatz 2 dieses Abkommens festgelegten Satz vereinbaren, so ist diese Steuerbefreiung oder diese Besteuerung zu einem niedrigeren Satz (entweder generell oder für spezifische Kategorien von Dividenden, Zinsen oder Lizenzgebühren) für dieses Abkommen automatisch ab dem Datum des Inkrafttretens jener Vereinbarung oder jenes Abkommens anwendbar, wie wenn die Steuerbefreiung oder der niedrigere Steuersatz in diesem Abkommen verankert wäre. Die zuständige ukrainische Behörde informiert die zuständige schweizerische Behörde unverzüglich, wenn die Voraussetzungen zur Anwendung dieser Bestimmung erfüllt sind.»

5. Der folgende Absatz 8 wird dem Protokoll zum Abkommen hinzugefügt:

- a) Es besteht Einvernehmen darüber, dass der ersuchende Vertragsstaat ein Begehren um Austausch von Informationen erst dann stellt, wenn er alle in seinem innerstaatlichen Steuerverfahren vorgesehenen üblichen Mittel zur Beschaffung der Informationen ausgeschöpft hat.
- b) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die Steuerbehörden des ersuchenden Staates bei der Stellung eines Amtshilfebegehrens nach Artikel 26 den Steuerbehörden des ersuchten Staates die nachstehenden Angaben zu liefern haben:
 - (i) die Identität der in eine Überprüfung oder Untersuchung einbezogenen Person;
 - (ii) die Zeitperiode, für welche die Informationen verlangt werden;
 - (iii) eine Beschreibung der verlangten Informationen sowie Angaben hinsichtlich der Form, in der der ersuchende Staat diese Informationen vom ersuchten Staat zu erhalten wünscht;
 - (iv) den Steuerzweck, für den die Informationen verlangt werden;
 - (v) soweit bekannt, den Namen und die Adresse des mutmasslichen Inhabers der verlangten Informationen.
- c) Es besteht Einvernehmen darüber, dass der Zweck der Verweisung auf Informationen, die voraussichtlich erheblich sind, darin besteht, einen möglichst weit gehenden Informationsaustausch in Steuerbelangen zu gewährleisten, ohne den Vertragsstaaten zu erlauben, «fishing expeditions» zu betreiben oder um Informationen zu ersuchen, deren Erheblichkeit hinsichtlich der Steuerbelange einer bestimmten steuerpflichtigen Person unwahrscheinlich ist. Während Buchstabe b wichtige verfahrenstechnische Anforderungen enthält, die «fishing expeditions» vermeiden sollen, sind die Ziffern i–v von Buchstabe b nicht so auszulegen, dass sie einen wirksamen Informationsaustausch behindern.
- d) Es besteht Einvernehmen darüber, dass Artikel 26 die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.
- e) Es besteht Einvernehmen darüber, dass im Fall des Austauschs von Informationen die im ersuchten Staat geltenden Bestimmungen des Verwaltungsverfahrensrechts über die Rechte der steuerpflichtigen Person vorbehalten bleiben. Es besteht im Weiteren Einvernehmen darüber, dass diese Bestimmungen dazu dienen, der steuerpflichtigen Person ein ordnungsgemässes Verfahren zu gewähren, und nicht bezwecken, den Informationsaustausch zu verhindern oder übermässig zu verzögern.»

Art. XVI

1. Die Vertragsstaaten notifizieren einander gegenseitig auf diplomatischem Weg, dass die innerstaatlichen gesetzlichen Erfordernisse für das Inkrafttreten dieses Protokolls erfüllt sind.
2. Dieses Protokoll tritt am Tag der späteren der in Absatz 1 erwähnten Notifikationen in Kraft und seine Bestimmungen finden Anwendung:

- a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten des Protokolls folgenden Kalenderjahres gezahlt oder gutgeschrieben werden;
- b) hinsichtlich der übrigen Steuern auf Steuerjahre, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten des Protokolls folgenden Kalenderjahres beginnen;
- c) hinsichtlich Artikel 26 auf Ersuchen, die nach dem Inkrafttreten' des Protokolls gestellt werden für Informationen über Steuerjahre oder Geschäftsjahre, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten des Protokolls folgenden Kalenderjahres beginnen.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig bevollmächtigen Unterzeichneten dieses Protokoll unterschrieben.

Geschehen zu Davos, am 24.1.2019, im Doppel in ukrainischer, deutscher und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleicherweise verbindlich ist. Bei unterschiedlicher Auslegung ist der englische Wortlaut massgebend.

Für die
Regierung der Ukraine

Für den
Schweizerischen Bundesrat

PROTOCOL

BETWEEN THE GOVERNMENT OF UKRAINE AND THE SWISS FEDERAL COUNCIL AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF UKRAINE AND THE SWISS FEDERAL COUNCIL FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL AND THE PROTOCOL, SIGNED AT KYIV ON 30TH OCTOBER 2000

The Government of Ukraine and the Swiss Federal Council (hereinafter referred to as "the Contracting States"),

Desiring to conclude a Protocol to amend the Convention between the Government of Ukraine and the Swiss Federal Council for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital, with the Protocol, signed at Kyiv on 30th October 2000, (hereinafter referred to as "the Convention" and "the Protocol" respectively),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

The preamble to the Convention shall be worded as follows:

"The Government of Ukraine and the Swiss Federal Council;

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters;

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and on capital without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States);

Have agreed as follows:".

ARTICLE II

Clause (ii) of subparagraph b) of paragraph 3 of Article 2 (Taxes covered) of the Convention shall be worded as follows:

"(ii) the personal income tax".

ARTICLE III

1. Subparagraph a) of paragraph 1 of Article 3 (General definitions) of the Convention shall be worded as follows:

“a) the term “Switzerland” means the territory of the Swiss Confederation as defined by its laws in accordance with international law;”.

2. Subparagraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention shall be worded as follows:

“i) the term “competent authority” means:

(i) in the case of Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine or its authorised representative;

(ii) in the case of Switzerland, the Head of Federal Department of Finance or his authorised representative;”.

3. The following subparagraph j) shall be added to paragraph 1 of Article 3 of the Convention:

“j) the term “pension fund” of a State means an entity or arrangement established in a Contracting State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:

(i) that is constituted and operated exclusively to administer or provide retirement or similar benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivision; or

(ii) that is constituted and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in clause (i).”.

ARTICLE IV

Paragraph 1 of Article 4 (Resident) of the Convention shall be worded as follows:

“1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not

include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.”.

ARTICLE V

1. The following new paragraph 7 shall be added to Article 7 (Business profits) of the Convention after paragraph 6:

“7. A Contracting State shall not change the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States after 5 years from the end of the taxable year in which the profits would have been attributable to the permanent establishment. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud or wilful default.”.

2. The existing paragraph 7 of Article 7 of the Convention shall be renumbered as paragraph 8.

ARTICLE VI

Paragraph 2 of Article 9 (Associated enterprises) of the Convention shall be worded as follows:

“2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.”.

ARTICLE VII

Article 10 (Dividends) of the Convention shall be worded as follows:

“Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company is a resident shall exempt from tax dividends paid by that company, if the beneficial owner of the dividends is the Government of the other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, the central bank or a pension fund of that other State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations mentioned in paragraphs 2 and 3.

Paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed

profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.”.

ARTICLE VIII

1. Paragraphs 2 and 3 of Article 11 (Interest) of the Convention shall be worded as follows:

“2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner is a resident where:

- a) the beneficial owner is that State, a political subdivision of local authority thereof or the central bank;
- b) the interest is paid by the State in which the interest arises or by a political subdivision or local authority thereof; or
- c) the interest is paid in respect of a loan, debt claim or credit that is owed to, made, provided, guaranteed or insured by that State or a political subdivision, local authority or export financing agency thereof.”.

2. Paragraph 7 of Article 11 of the Convention shall be worded as follows:

“7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.”.

ARTICLE IX

1. Paragraph 2 and 3 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be replaced by the following paragraph:

“2. However such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise in accordance with the laws of that State, but if the beneficial owner of

the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.”.

2. Paragraphs 4 to 8 of Article 12 of the Convention shall be renumbered as paragraphs 3 to 7.

3. Renumbered paragraph 6 of Article 12 of the Convention shall be worded as follows:

“6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.”.

ARTICLE X

Subparagraph a) of paragraph 1 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention shall be worded as follows:

“a) Where a resident of Switzerland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Ukraine, Switzerland shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted. However, such exemption shall apply to gains referred to in paragraph 2 of Article 13 only if actual taxation of such gains in Ukraine is demonstrated.”.

ARTICLE XI

1. Paragraph 1 of Article 25 (Mutual agreement procedure) of the Convention shall be worded as follows:

“1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the

first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.”.

2. The following sentence shall be added to paragraph 3 of Article 25 of the Convention:

“They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.”.

ARTICLE XII

The following new Article 25a (Arbitration) shall be added to the Convention:

“Article 25a Arbitration

1. Where:

- a) under paragraph 1 of Article 25 a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention; and
- b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 of Article 25 within a period of three years beginning on the start date referred to in paragraphs 8 or 9, as the case may be (unless, prior to the expiration of that period the competent authorities of the Contracting States have agreed to a different time period with respect to that case and have notified the person who presented the case of such agreement),

any unresolved issues arising from the case shall, if the person so requests in writing, be submitted to arbitration in the manner described in this Article, according to any rules or procedures agreed upon by the competent authorities of the Contracting States pursuant to the provisions of paragraph 10.

2. Where a competent authority has suspended the mutual agreement procedure referred to in paragraph 1 because a case with respect to one or more of the same issues is pending before court or administrative tribunal, the period provided in subparagraph b of paragraph 1 will stop running until either a final decision has been rendered by the court or administrative tribunal or the case has been suspended or withdrawn. In addition, where a person who presented a case and a competent authority have agreed to suspend the mutual agreement procedure, the period provided in subparagraph b of paragraph 1 will stop running until the suspension has been lifted.

3. Where both competent authorities agree that a person directly affected by the case has failed to provide in a timely manner any additional material information requested by either competent authority after the start of the period provided in subparagraph b of paragraph 1, the period provided in subparagraph b of paragraph 1 shall be extended for an amount of time equal to the period beginning on the date by which the information was requested and ending on the date on which that information was provided.

4. a) The arbitration decision with respect to the issues submitted to arbitration shall be implemented through the mutual agreement concerning the case referred to in paragraph 1. The arbitration decision shall be final.

b) The arbitration decision shall be binding on both Contracting States except in the following cases:

- (i) if a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision. In such a case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities. The mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by a person directly affected by the case if any person directly affected by the case does not, within 60 days after the date on which notification of the mutual agreement is sent to the person, withdraw all issues resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision from consideration by any court or administrative tribunal or otherwise terminate any pending court or administrative proceedings with respect to such issues in a manner consistent with that mutual agreement.
- (ii) if a final decision of the courts of one of the Contracting States holds that the arbitration decision is invalid. In such a case, the request for arbitration under paragraph 1 shall be considered not to have been made, and the arbitration process shall be considered not to have taken place (except for the purposes of paragraphs 15, 16 and 19). In such a case, a new request for arbitration may be made unless the competent authorities agree that such a new request should not be permitted.
- (iii) if a person directly affected by the case pursues litigation on the issues which were resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision in any court or administrative tribunal.

5. The competent authority that received the initial request for a mutual agreement procedure as described in subparagraph a) of paragraph 1 shall, within two calendar months of receiving the request:

- a) send a notification to the person who presented the case that it has received the request; and
- b) send a notification of that request, along with a copy of the request, to the competent authority of the other Contracting State.

6. Within three calendar months after a competent authority receives the request for a mutual agreement procedure (or a copy thereof from the competent authority of the other Contracting State) it shall either:

- a) notify the person who has presented the case and the other competent authority that it has received the information necessary to undertake substantive consideration of the case; or
- b) request additional information from that person for that purpose.

7. Where pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, one or both of the competent authorities have requested from the person who presented the case additional information necessary to undertake substantive consideration of the case, the competent authority that requested the additional information shall, within three calendar months of receiving the additional information from that person, notify that person and the other competent authority either:

- a) that it has received the requested information; or
- b) that some of the requested information is still missing.

8. Where neither competent authority has requested additional information pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the date on which both competent authorities have notified the person who presented the case pursuant to subparagraph a) of paragraph 6; and
- b) the date that is three calendar months after the notification to the competent authority of the other Contracting State pursuant to subparagraph b) of paragraph 5.

9. Where additional information has been requested pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the latest date on which the competent authorities that requested additional information have notified the person who presented the case and the other competent authority pursuant to subparagraph a) of paragraph 7; and

- b) the date that is three calendar months after both competent authorities have received all information requested by either competent authority from the person who presented the case.

If, however, one or both of the competent authorities send the notification referred to in subparagraph b) of paragraph 7, such notification shall be treated as a request for additional information under subparagraph b) of paragraph 6.

10. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement pursuant to paragraph 3 of Article 25 settle the mode of application of the provisions contained in this Article, including the minimum information necessary for each competent authority to undertake substantive consideration of the case. Such an agreement shall be concluded before the date on which unresolved issues in a case are first eligible to be submitted to arbitration and may be modified from time to time thereafter.

11. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting States mutually agree on different rules, paragraphs 12 through 14 shall apply for the purposes of this Article.

12. The following rules shall govern the appointment of the members of an arbitration panel:

- a) The arbitration panel shall consist of three individual members with expertise or experience in international tax matters.
- b) Each competent authority shall appoint one panel member within 60 days of the date of the request for arbitration under paragraph 1. The two panel members so appointed shall, within 60 days of the latter of their appointments, appoint a third member who shall serve as Chair of the arbitration panel. The Chair shall not be a national or resident of either Contracting State.
- c) Each member appointed to the arbitration panel must be impartial and independent of the competent authorities, tax administrations, and ministries of finance of the Contracting States and of all persons directly affected by the case (as well as their advisors) at the time of accepting an appointment, maintain his or her impartiality and independence throughout the proceedings, and avoid any conduct for a reasonable period of time thereafter which may damage the appearance of impartiality and independence of the arbitrators with respect to the proceedings.

13. In the event that the competent authority of a Contracting State fails to appoint a member of the arbitration panel in the manner and within the time

periods specified in paragraph 12 or agreed to by the competent authorities of the Contracting States, a member shall be appointed on behalf of that competent authority by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting State.

14. If the two initial members of the arbitration panel fail to appoint the Chair in the manner and within the time periods specified in paragraph 12 or agreed to by the competent authorities of the Contracting States, the Chair shall be appointed by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting State.

15. Solely for the purposes of the application of this Article and of Article 26 and of the provisions of the domestic laws of the Contracting States related to the exchange of information, confidentiality, and administrative assistance, members of the arbitration panel and a maximum of three staff per member (and prospective arbitrators solely to the extent necessary to verify their ability to fulfil the requirements of arbitrators) shall be considered to be persons or authorities to whom information may be disclosed. Information received by the arbitration panel or prospective arbitrators and information that the competent authorities receive from the arbitration panel shall be considered information that is exchanged under Article 26.

16. The competent authorities of the Contracting States shall ensure that members of the arbitration panel and their staff agree in writing, prior to their acting in an arbitration proceeding, to treat any information relating to the arbitration proceeding consistently with the confidentiality and nondisclosure obligations described in paragraph 2 of Article 26 and under the applicable laws of the Contracting States.

17. For the purposes of this Article and of Article 25, the mutual agreement procedure, as well as the arbitration proceeding, with respect to a case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting States:

- a) the competent authorities of the Contracting States reach a mutual agreement to resolve the case; or
- b) the person who presented the case withdraws the request for arbitration or the request for a mutual agreement procedure.

18. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting States mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding pursuant to this Article:

- a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting State shall submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a proposed resolution which addresses all unresolved issue(s) in the case (taking into account all agreements previously reached in that case between the competent authorities of the Contracting States). The proposed resolution shall be limited to a disposition of specific monetary amounts (for example, of income or expense) or, where specified, the maximum rate of tax charged pursuant to the Convention, for each adjustment or similar issue in the case. In a case in which the competent authorities of the Contracting States have been unable to reach agreement on an issue regarding the conditions for application of a provision of the Convention (hereinafter referred to as a "threshold question"), such as whether an individual is a resident or whether a permanent establishment exists, the competent authorities may submit alternative proposed resolutions with respect to issues the determination of which is contingent on resolution of such threshold questions.
 - b) The competent authority of each Contracting State may also submit a supporting position paper for consideration by the arbitration panel. Each competent authority that submits a proposed resolution or supporting position paper shall provide a copy to the other competent authority by the date on which the proposed resolution and supporting position paper were due. Each competent authority may also submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a reply submission with respect to the proposed resolution and supporting position paper submitted by the other competent authority. A copy of any reply submission shall be provided to the other competent authority by the date on which the reply submission was due.
 - c) The arbitration panel shall select as its decision one of the proposed resolutions for the case submitted by the competent authorities with respect to each issue and any threshold questions, and shall not include a rationale or any other explanation of the decision. The arbitration decision will be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration panel shall deliver its decision in writing to the competent authorities of the Contracting States. The arbitration decision shall have no precedential value.
19. In an arbitration proceeding under this Article, the fees and expenses of the members of the arbitration panel, as well as any costs incurred in connection with

the arbitration proceedings by the Contracting States, shall be borne by the Contracting States in a manner to be settled by mutual agreement between the competent authorities of the Contracting States. In the absence of such agreement, each Contracting State shall bear its own expenses and those of its appointed panel member. The cost of the chair of the arbitration panel and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the Contracting States in equal shares.

20. Any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for in this Article shall not be submitted to arbitration if the issue falls within the scope of a case with respect to which an arbitration panel or similar body has previously been set up in accordance with a bilateral or multilateral convention that provides for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

21. Nothing in this Article shall affect the fulfilment of wider obligations with respect to the arbitration of unresolved issues arising in the context of a mutual agreement procedure resulting from other conventions to which the Contracting States are or will become parties.”.

ARTICLE XIII

Article 26 (Exchange of information) of the Convention shall be worded as follows:

“Article 26 Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1. Such persons or authorities shall

use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”.

ARTICLE XIV

The following Article 26a (Entitlement to benefits) shall be added to the Convention:

“Article 26a

Entitlement to benefits

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income or property if it is

reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1 of this Article, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income or property, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1 of this Article.

3. The competent authority of the Contracting State shall consult with the competent authority of the other Contracting State before denying a benefit under paragraph 1 or 2 of this Article.”.

ARTICLE XV

1. Paragraph 1 of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following new paragraphs:

“1. General

1. As regards the interpretation of the Convention of 30th October 2000 it is understood that the Commentary on the OECD Model Tax Convention on Income and on Capital represents an authoritative guideline for the interpretation of the Convention.

2. Ad subparagraph j) of paragraph 1 of Article 3

It is understood that the term “pension fund” includes the following and any identical or substantially similar funds which are established pursuant to legislation introduced after the date of signature of this Convention:

a) in Ukraine, any pension fund covered by

(i) The Law of Ukraine «On pension provision» as of 05.11.1991 №1788-XII;

- (ii) The Law of Ukraine «On common obligatory state pension insurance» as of 09.07.2003 № 1058-IV;
- (iii) The Law of Ukraine «On non-state pension provision» as of 09.07.2003 №1057-IV;
- (iv) Tax Code of Ukraine as of 02.12.2010 № 2755-VI;
- (v) The Law of Ukraine «On amendments to some legislative acts of Ukraine regarding pension increase» as of 03.10.2017 № 2148-VIII;

b) in Switzerland, any pension fund covered by

- (i) the Federal Act on old age and survivors' insurance, of 20 December 1946;
- (ii) the Federal Act on disabled persons' insurance of 19 June 1959;
- (iii) the Federal Act on supplementary pensions in respect of old age, survivors' and disabled persons' insurance of 6 October 2006;
- (iv) the Federal Act on income compensation allowances in case of service and in case of maternity of 25 September 1952;
- (v) the Federal Act on old age, survivors' and disabled persons' insurance payable in respect of employment or self-employment of 25 June 1982, including pension funds which offer individual recognised pension plans comparable with occupational pension plans;
- (vi) the Federal Act on Vested Benefits of 17 December 1993;
- (vii) paragraph 6 and paragraph 7 of Article 89a of the Swiss Civil Code of 10 December 1907;
- (viii) paragraph 1 of Article 331 of the Federal Act on the Amendment of the Swiss Civil Code (Part Five: The Code of Obligations) of 30 March 1911.

3. *Ad Article 4*

In respect of paragraph 1 of Article 4, it is understood and confirmed that the term "resident of a Contracting State" includes in particular a pension fund established in that State; and an organization that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, sporting, or educational purposes (or for more than one of those purposes) and that is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State."

2. The existing paragraphs 2 and 3 of the Protocol to the Convention shall be renumbered as paragraphs 4 and 5.

3. The existing paragraph 4 of the Protocol to the Convention shall be renumbered as paragraph 7.

4. The following new paragraph 6 shall be added to the Protocol to the Convention:

"6. Ad Articles 10, 11 and 12

If in any agreement or convention between Ukraine and a third State which is a member of the Organization for Economic Cooperation and Development, Ukraine agrees to exempt from tax dividends from a qualifying participation or interest or royalties (either generally or in respect of specific categories of dividends or interest or royalties) arising in Ukraine, or to limit the rate of tax on such dividends or interest or royalties (either generally or in respect of specific categories of dividends or interest or royalties) to a rate lower than the rates provided for in subparagraph a of paragraph 2 of Article 10, in paragraph 2 of Article 11 or paragraph 2 of Article 12 of this Convention, such exemption or lower rate shall automatically apply (either generally or in respect of specific categories of dividends or interest or royalties) under this Convention as if such exemption or lower rate has been specified in this Convention, with effect from the date on which those provisions of that agreement or convention become effective. The competent authority of Ukraine shall inform the competent authority of Switzerland without delay that the conditions for the application of this provision have been met."

5. The following new paragraph 8 shall be added to the Protocol to the Convention:

"8. Ad Article 26

- a) It is understood that an exchange of information will only be requested once the requesting Contracting State has exhausted all regular sources of information available under the internal taxation procedure.
- b) It is understood that the tax authorities of the requesting State shall provide the following information to the tax authorities of the requested State when making a request for information under Article 26:
 - (i) the identity of the person under examination or investigation;
 - (ii) the period of time for which the information is requested;

- (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
 - (iv) the tax purpose for which the information is sought;
 - (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information.
- c) It is understood that the reference to "foreseeable relevance" is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in "fishing expeditions" or to request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer. While subparagraph (b) contains important procedural requirements that are intended to ensure that fishing expeditions do not occur, clauses (i) through (v) of subparagraph (b) nevertheless are not to be interpreted in order to frustrate effective exchange of information.
- d) It is understood that Article 26 does not require the Contracting States to exchange information on an automatic or a spontaneous basis.
- e) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers' rights provided for in the requested Contracting State remain applicable. It is further understood that these provisions aim at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process."

ARTICLE XVI

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by the domestic law for the bringing into force of this Protocol.
2. This Protocol shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article. This Protocol shall have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or credited to non-residents either on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol.

b) in respect of other taxes for fiscal years beginning on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol.

c) in respect of Article 26 of the Convention, the exchange of information provided for in this Protocol shall be applicable to requests made on or after the date of entry into force of this Protocol to information that relates to fiscal years beginning on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Davos this 24th.1 day of 2019 in the Ukrainian, German and English languages, all texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation of this Protocol the English text shall prevail.

For the Government of Ukraine

For the Swiss Federal Council

